

ÜZERİNE GÜNEŞ BATMAYAN HAREKET : MHP

GÖKÇER ÖĞÜNÇ*

Türk siyasetinde milliyetçilik her zaman var oldu. Siyasal paradigma hâlinde zuhur edişi, 19. yüzyılın sonuna tekabül etse de varlık sebebinden dolayı Türk milliyetçiliği; Türk'ün tarih sahnesine çıkışı ile başlamaktadır. Meydana getirdikleri medeniyetleri; içte millî birliği sağlamaya yönelik gücü ve eforu, dışta da millî varlığı tehdit eden hususlara karşı topyekûn mevzi alma gücü ve hareketi sayesinde, her devire taşınmasını başarmıştır. Tarihsel misyon ve mirasını; bu kutlu ideolojik jargon vasıtasıyla geleceğe aktarmasını her zaman tevdi etmiştir.

Milliyetçilik; 1944'e kadar hep devlet eli ile icra edildi. Gerek İttihat ve Terakki Döneminde gerekse Cumhuriyet Döneminde; milliyetçilik kavramının genel muhtevası ve sınırları hep devlet eliyle çizilmiştir. Dolayısıyla da milliyetçiliğin bizim toplumumuza, Batı toplumlarından daha geç sirayet edilmesine yol açmıştır. Âdeta 1944'e kadar jakoben bir resmî ideoloji görünümünde olan milliyetçilik, bu tarihten itibaren daha net bir şekilde toplumsal zemine tahvil olmayı görmüştür.

1944 yılında bir grup aydın hareketi ile milliyetçilik, devletin tekelin-den çıkmıştır. Bir tür edebî faaliyet olan dergi vasıtasıyla özellikle okuyan, düşünen ve sorgulayan Türk gençliğine ram edilmeye başlandı. Devletin resmî ve soğuk eliyle ve diliyle şimdiye kadar tanımlanan milliyetçilik; toplumsal kaygılarla ve duygusal jargonlar ile milletimizin önce gönlünde sonra beyninde nakşedilmeye başlandı.

1944 yılında edebiyat öğretmeni olan ve Orhun dergisini çıkaran rahmetli Nihal Atsız, Türk milliyetçiliğini edebî kanallar vasıtasıyla açmaya başladı. Çok akıcı ve coşkulu üslubu ve dili olan Atsız, edebî makalelerinde

* Eğitimci - Yazar.

milliyetçilik ile Türkçülük kavramlarını kendi orijinal potasında eriterek bir ekolu da başlatmış oldu. Ancak Atsız'ın şekillendirdiği ve sunduğu bu jargon, toplumsal zemini bulmada sorun yaşadı.

1960'tan sonra da rahmetli Başbuğumuz Alparslan Türkeş ile birlikte Türk siyasi hayatına giren Türk milliyetçiliği; kendi siyasal tanımlamasını ve adlandırmasını yaptı: MHP, bu partileşme sürecinde, toplumsal kaygıların da etkisi ile soy milliyetçiliğinden kültür milliyetçiliğine doğru farklı ve orijinal bir motif ortaya koydu.

Siyasallaşan Türk milliyetçiliği; artık kavramlara ve değerleri kendi jargonuna göre tanımlama yoluna giriyor ve yüksek zümre ideolojisinden tabana yayılma kaygısı ve hassasiyeti taşıyan bir üsluba büründü.

1944 yılında edebiyat öğretmeni olan ve Orhun dergisini çıkaran rahmetli Nihal Atsız, Türk milliyetçiliğini edebî kanallar vasıtasıyla açmaya başladı.

1970'li yılların başında dünyada bir moda hâline gelen komünizm rüzgârları esmekteydi. Dünya çift kutuplu bir senaryoyu oynuyor, diğer devletlerde taraf olmaya zorlanıyordu. 1968 Öğrenci Hareketleri ile ortaya çıkan Marksist ve sosyalist hareketler; ezilen sınıf ve sosyal eşitlik yalanıyla İslam ülkelerinde bile rağbet görmekteydi. Türk milliyetçiliğinin komünizmin karşısında olmasının sebebi; ABD-SSCB arasında süregelen Soğuk Savaş taraftarlığı ile ilgili değildi. Zira o zamanlarda MHP'nin sloganlarında Çin ve SSCB olduğu kadar ABD'de lanetleniyor; her şeyin Türk'e göre, Türk için ve Türk tarafından olması zorunluluğu hep deklare ediliyordu.

Türk milliyetçiliğinin siyasal zeminde ise onun pratikçisi MHP'nin komünizme karşı olmasının iç ve dış sebepleri vardı. İçte bir sistem olarak Türk'ün ve İslam'ın yaşayış başta olmak üzere tüm hayatını tanzim eden olgulara çok ters olmasıydı. Dışta ise o zamanlar esaretin zincirini hâlâ kıramamış olan Orta Asya Türk Cumhuriyetlerinin komünizmin en büyük savunucusu olan SSCB'nin zulmü altında inlemesiydi.

1970'lerin ortalarından itibaren Türk milliyetçiliği İslam ile taçlandırılmaya başlandı. Ve dönemin milliyetçi ideologları ve münevverleri tarafından Türk-İslam modeli oluşturuldu. Bu kavramın paradigmasını Seyit Ahmet Arvasi çizse de ondan önce Necip Fazıl, Osman Yüksel Serdengeçti gibi aydınların girişimleri ile, bu harekette İslam en az Türk ve Türklük kadar dilendirilmeye başlandı.

Kökü mazide olan bir ati kurmayı hedef hâline getiren Türk milliyetçiliği artık MHP ile anılmaya başlandı. O döneme rast gelen toplumsal olaylardan,

köylerden göç, makineleşme, Avrupa'ya işçi gönderme gibi yerel ve küresel değişim hareketleri; Anadolu insanının meselelere ve sorunlara sadece ve sadece ekonomik eksenli bakmaya başlamalarının da başlangıç yıllarına te- kabül etmekteydi. Cebine ve ekmeğe endeksli bir topluma; ruhi manevralar ve hayat kaynakları icra ettirmeye kalkışmak gerçekten zordu. O dönemde de millî kültür vardı ama fark edilmiyordu. Cumhuriyet Döneminin inkılapçı ve resmî jargonunun bile kabul görmediği o yıllarda, topluma sosyal reçete sunmak ve bu reçetenin de ayaklarının millî kültür ve dinî ahlak olması da işi zorlaştıran diğer hususlardandı.

Cumhuriyetin tek partili döneminde fikir hayatı çok sönük geçmiş, sadece resmî ideoloji ekseninde ikame edilen fikirler yaşama şansı bulmuş, mütefekkir kıtlığı yaşanmış, akabinde de yönetimi elinde bulunduran eli- tist erkin milliyetçiliğin gelişim sürecine mü- dahil olması da milliyetçiliğin toplumsal ta- ban bulmasını geciktirmiştir. Böylesi olumsuz koşullarda ve geçmişten gelen süreçte MHP, tüm bu olumsuz koşulları aşmayı başarmış ve Türk milliyetçiliğini Anadolu'da herhangi bir köyün gariban evine sokmayı başarmıştır. Artık MHP sayesinde Türk milliyetçiliği, sa- dece edebiyat ve siyasal sahada değil; toplumun yaşam biçimini tanzim eden süreçte de etkili olmayı başarmıştır.

1970'lerde yayımlanan Töre ve Devlet gibi akademik seviye olarak kabul edeceğimiz der- giler; sadece büyük metropollerin fikir mec- lislerinde değil, taşrada her bucağa kadar yayılan bir serüvene sahiptiler. Bu dergilerin koordinatörlüğünü o zamanlarda büyük ölçüde üstlenen rahmetli Dünder Taşer; milliyetçi fikriyatın ışığındaki ülküsünü Büyük Türkiye kalıbına sokmuş, bu kalıp kısa zamanda tüm milliyetçi camianın fikir dünyalarına önemli ölçüde katkıda bulunmuştur. Hatta daha sonra rahmetli Dünder Taşer; hedeflemiş olduğu nizam yapısını "Dünder Taşer'in Büyük Türkiye" adlı kitabında kalıcı hâle getirmiştir.

12 Mart 1971 İhtilali ile az da olsa bir ölçüde sekteye uğrayan Türk si- yasi ve düşünce hayatı, bu dönemden sonra daha hızlı bir süreç izleyecekti. Daha çok sol hareketleri olumsuz etkileyen 12 Mart İhtilalinin etki alanı çok fazla düzeyde olmadı. Türk milliyetçiliği; gerek gençlik hareketini gerekse beyin gücünü tam olarak kurumsallaştıramadığı bu ihtilal sürecinde; yapılan darbe Milliyetçi Hareketi âdeta teğet geçmişti.

İlk ciddi sınavına 1973 Seçimleri ile giren MHP, bu seçimlerden üç milletvekili ile çıktı. Kurumsal zeminini iyice tamamlamıştı artık. Bundan

MHP, bu partileşme sürecinde, toplumsal kaygıların da etkisi ile soy milliyetçiliğinden kültür milliyetçiliğine doğru farklı ve orijinal bir motif ortaya koydu.

sonra yapılacak olan, Türk toplumuna sunduğu modeli, kitlelere nasıl ram ettirmenin pratiği idi. O zamanki gençlik derneğinin adı olan Büyük Ülkü Dernekleri, Genç Ülkücüler Teşkilatı gibi sivil toplum kuruluşları günden güne yoğun ilgi görmekte ve kabuklarını kırmaktaydılar.

Sosyalizm furyası Türkiye’de de etki ve hareket alanını bulmuştu. Sadece düşünce ve değer ekseninde değil; eylem alanında, daha doğrusu şiddet ekseninde de argüman sahibi olan sosyalizm hareketi; devrim rüyası ve ütopyası ile sokakları karıştırarak kan dökmeyi de ihmal etmedi.

Zaten Marksist felsefenin ayakta kalması için her daim eyleme ve şiddete ihtiyacı olduğu sosyolojik bir ilmi tespittir. Zaten, ülkenin çeşitli yerlerinde kurtarılmış bölgeler oluşturarak, Türk bayrağının yerine kırmızı bayrak çekerek ülkeyi bir iç savaşa çektiğine yakın günler şahitlik edecekti.

Cebine ve ekmeğe endeksli bir topluma; ruhi manevralar ve hayat kaynakları icra ettirmeye kalkışmak gerçekten zordu.

Her zaman millî ve yerli ideolojilerin savunuculuğunu yapmış olan Türk milliyetçiliği hareketi, bu kaotik durumda, millî kaygı ve hassasiyetlerini millî reflekslere çevirmeyi başaracaktı. En başta bu tür yabancı, yıkıcı, zararlı ve gerek dokusu gerekse uygulanabilirliği imkânsız hayal ürünü ideolojilere reddiyeler gönderen ve bu pratiğini akademik ve teknik alt yapısıyla sunan Milliyetçi Hareket, karşı ideolojilerin sözlü ve fiilî saldırılarına maruz kalacaktı.

1977 Seçimlerinde; 1973 Seçimlerine göre oy oranını yüzdelik düzeyde en çok artıran siyasi parti olan MHP, Türk milletinin gönlünde mümtaz bir yer edinmişti. Teşkilatlanmasını çok ileri dereceye getiren MHP, kurumsallaşmasının zirve dönemini yaşamaya başladı.

Türkiye’nin hemen hemen her ilçesinde, köyünde, belde ve bucağında teşkilatlanmasını tamamlamış olan Milliyetçi Hareket, yurt dışındaki Türklerin yoğun olarak yaşadığı yerlere de federasyonlar kurarak; âdeta yapılanmasının üzerinde güneş batmayan bir hareket olarak tarihe silinmeyecek altın harfler ile adını yazdırdı. Almanya’dan Bulgaristan’a, İngiltere’den Libya’ya, Avustralya’dan Kore’ye kadar dünyanın her yerinde teşkilat ve kurumsal yapısını sağlam temellere oturtmayı kısa sürede başardı.

12 Eylül İhtilalinin arifesinde ülkeyi kan gölüne çeviren yabancı ve yıkıcı ideolojiler en çok Milliyetçi Harekete saldırmışlardır. Beş bine yakın insanını bu kutsal yolda şehit veren Milliyetçi Hareket; her dem yeniden doğmayı başardı ve bunu da “Bir ölür bin diriliriz.” sloganıyla bayraklaştırdı.

12 Eylül İhtilali olduğunda çok güçlü fikrî ve teşkilat yapısı olan Milliyetçi Hareket ve bundan daha mühim hususun ise ihtilal ile demokratik süreç ara vermemiş olunsaydı, Milliyetçi Hareketin iktidarı ile tanışacak olan Türk toplumu bu dönemde fikir, düşünce ve hedeflerini nadasa bırakmak

zorunda kalmıştır. Milliyetçi Hareket ise ihtilalin mantığını kavrayamadan kendini hapisanelerde bulacaktı. Bilakis bu ihtilal sadece ve sadece güvenlik kaygısı ile gelmiş ancak tüm insani, fikrî ve kurumsal yapılanmaları da darmadağın etmeyi bilmişti.

Fikrî ve idari tüm kadrosu cezaevlerine girmiş olan Milliyetçi Hareket, içeride devleti ve toplumu başta olmak üzere tekrar sorgulamaya başladı. Öpmek istenilen el neden tokat atmıştı? Bunun muhasebesini içeride yapan Milliyetçi Hareket âdeti tuz buz edilmişti.

1980'li yıllarda devlet, statiko, rejim, sistem gibi argümanların tekraren tahlilini ve muhasebesini yapan Milliyetçi Hareket; küreselleşme döneminin başlangıcını ve dışa açılmanın yaşandığı ülkemizde, idolik kimliğini daha önceki evrelere göre daha çok genişletme ve kiteselleşme kaygısını taşıdı. Yelpazeleşen hareketin renkleri ve tonları da farklılaşmaya başladı.

Hareketin lideri içerideyken, dışarıda kalan kişiler tarafından geçici olarak Muhafazakâr Parti kuruldu. Hatta o dönemin sloganlarından olan "kendisi içeride, fikri iktidarda" tanımlaması çoğu zaman dile getirildi. 1980'li yılların sonlarına geldiğimizde hareket yeni adıyla yola koyuldu: Milliyetçi Çalışma Partisi...

Siyasal teşkilatlanmasını MÇP, gençlik teşkilatlanmasını da Bizim Ocak adıyla sürdüren Milliyetçi-Ülkücü hareket; yeniden Bismillah dediği günlere başlamıştı. Ancak o dönemin gerek konjüktürel gerek sosyal yapısı gereğince MHP'nin işi 1969 kuruluş yıllarına göre daha zor ve çetindi. Çünkü, 1990'lı yıllar Türkiye'de siyasi kültürün kırıngıllaştığı yıllar tekabül etmekteydi. Millî hedef ve hamlelerden yoksun bir tutumla toplumsal gerilimlere sebebiyet veren demagoji ve popülizm ile beslenen siyaset pratiği yaygın bir hürriyet kazanmıştı.

Fikir kaygılı ve toplumsal ızdırap duyan siyasetin ülkemizde izi kalmadığı o günlerde rahmetli Başbuğumuz Alparslan TÜRKER, ülke problemlerine akılcı ve yapıcı çözümler getirmiş, ancak demagojik, popülist ve pragmatist siyasi anlayış karşısında hak ettiği yerini alamamıştır. Ben merkezli birey algılaması toplumumuza sirayet etmiş, milletimizin birlik, beraberlik ve düzen durumuna darbe üstüne darbe vurmuştur.

Kapatılan siyasi partilerin yeniden açılmasının gündeme gelmesi ile

Çağları aşan değerleri kendi bünyesinde özümsemiş, ezel ile ebet arasında Türk milletinin varoluş ülküsünün pratikçisi olan MHP; Anadolu topraklarında Türk var oldukça kendisi de var olacaktır.

birlikte 1993 yılında MÇP adı tekrar MHP'ye dönüştürülmüş, dokuz yıldızlı hilal olan amblemimiz ise tekrar "üç hilal"e devrilmiştir. Duygusal bir hareketten kültürel bir milliyetçilik modeline, kültürel milliyetçilikten siyasal bir argümana dönüşen Türk milliyetçiliğinin siyasal adı tekrar MHP oldu.

Rahmetli Başbuğumuz Aparslan TÜRKEŞ'in en son seçimi ise 24 Aralık 1995 Seçimleri oldu. Çok az bir farkla baraj altı kalmamıza rağmen, zihinlerde imkânsız yok etmenin seçimiydi aslında.

4 Nisan 1997'de Milliyetçi -Ülkücü Hareketin ve hatta koca Türk dünyasının en kara günü yaşandı. Büyük çınar vefat etti. Lider sorununu o ana kadar hiç yaşamamış olan Milliyetçi- Ülkücü Hareket resmen beyin travması geçirdi. Gelenekten geleceğe, maziden atıye doğru köprü olmuş kutsal bir hareket başsız ve Başbuğsuz kalmıştı.

Tüm zor ve çetin yolları aşmasını bilen Milliyetçi - Ülkücü Hareket bu sınavdan da başarılı çıkmasını bildi. Çok kısa süre içerisinde bayrağı, yıllarca rahmetli Başbuğumuz Aparslan TÜRKEŞ'in yakınında yer alan Devlet BAHÇELİ aldı.

"2023 Yılında Lider Ülke Türkiye", 2053 yılında (İstanbul'un fethinin 600.yılı) ise "Süper Güç Türkiye" ülküsü ve sloganı ile yola çıkan Devlet BAHÇELİ, MHP'nin ve Türkiye'nin geleceği konusunda yeni ufuklar açması noktasında önemli görevleri başarıyla gerçekleştirmiştir.

İşsizlik, yolsuzluk, yoksulluk, sosyal adaletsizlik gibi sorunlara sunduğu reçeteleri Türk milleti tarafından rağbet görmesinin akabinde MHP 18 Nisan 1999'da tarihinin en yüksek oyunu almıştır. Sorumluk ve uzlaşma kültürünün ülkemizde hâlâ olgunlaşmadığı o yıllarda, koalisyonun diğer ortaklarınca da özümsememiş olması da başarıya gölge düşüren sebeplerin başında olmuştur. Sorumluluk ahlakına uzlaşma kültürüne, saygı kavramına dayanmayan ve tahvil olmayan Türk siyasal hayatı; devrin problemlerine çözüm bulmada zorluğu yaşayacaktır. Nitekim de öyle oldu, oluyor ve bu anlayış devam ederse böyle kalmaya da devam edeceği benziyor.

Çağları aşan değerleri kendi bünyesinde özümsemiş, ezel ile ebet arasında Türk milletinin varoluş ülküsünün pratikçisi olan MHP; Anadolu topraklarında Türk var oldukça kendisi de var olacaktır. İsmi Aparslan olur, Devlet olur, Anadolu olur. Azerbaycanlı büyük dava adamı Mehmet Emin Resulzade'nin dediği gibi: "Bir kere yükselen bayrak bir daha inmez."

Dileğimiz bu topraklarda bin yılını dolduran Türk milletinin gelecek binlerce yılda da hep var olması. İşte MHP bu mücadelenin adıdır, ispatıdır, bedelidir...

Baki muhabbet ile...